

DOMMEDAGS DØTRE

Tjærebørsen stod nu kun som en silhuet i skæret fra to syregrønne måner. Dens mange små hytter var bygget op på stylder for at holde det værste af Svåmpens stinkende pløre væk, og på afstand lignede mudderbyen mest af alt et enormt stankelben med lysende øjne. Byen og blodet var nu langt bag dem. Banditten havde ledt Nomi gennem tæt bevoksning af døde træer, før de endelig gjorde stop i mørket aller øverst i et træ med lange, snoede grene. Nomi havde ingen ide om, hvordan hun havde overlevet turen op gennem grenene. Havde hun skreget hele vejen? En gruppe maskerede væsener sad allerede i træets top, da de ankom. Mørke stænk af blod prydede deres tøj.

Banditten slap grebet om Nomis håndled, og med begge hænder fjernede han masken, der skjulte ansigtet. Han var en ... pige. En pige med knaldrød hud og sort sminke om øjnene.

“Godt klaret søstre!” Uden masken var hendes stemme sprød og hæs. “Alle okay?” Der blev nikket og mumlet og pigen med den røde hud fortsatte: “Tal?”

“Fire, måske fem,” svarede en af maskerne.

“Seks i alt,” lød to stemmer i kor.

“To vagter. Stenkæmpen klarede resten.”

“Seksten“.

Mens de talte, tog hver af banditterne deres masker af, og til Nomi forbløffelse så hun, at de var piger alle sammen. Alle fra vidt forskellige klaner. Tættest på hende sad en Kantaralf, den eneste klan, Nomi faktisk havde mødt før. Kantaralfen havde store svampe voksende på hele kroppen og masser af rynker, der måtte betyde, at hun nok ikke var særlig gammel. Ved siden af hende sad to identiske Wika'er, med enorme ører og rynkede, spidse snuder. Bagerst en kæmpe Knudebjærne med underbid og uglet pels bundet i fletninger, og over Nomi hang en sidste pige, en Glophopper, med glinsende, grøn hud, seks lange ben og et utal af blinkende øjne.

“Jeg tog en lille souvenir med,” kvækkede pigen over Nomi og kastede en tung læderpose til pigen i midten. Den klirrede af guldstykker. “Jeg nappede den ud af hænderne på den usle, lille Græmpling!”

“Har du taget en Græmlings guld?” Den store pige med pjusket pels fór så hurtigt op, at hun næsten dunkede hovedet op i grenen over hende. “Ved du ikke, at det bringer uheld? Græmlinger kan lugte den slags som en Mudderbidsk lugter blod.”

“Slap af Gerwk, prøv lige at se hvor mange stykker det er!” Pigen der hed Gerwk rystede opgivende på hovedet og rettede i stedet opmærksomheden mod Nomi.

“Hvem er hun?” Gwerks gule øjne blev smalle.

“Godt spørgsmål,” svarede pigen, der havde reddet Nomi. Hendes ansigt var stadig halvt gemt under en hætte, men Nomi kunne se at hendes røde hud var fyldt med torne og ar. Under hættens stak to horn frem i panden og man kunne ane en frisure barberet i et undercut. Pigens blodrøde øjne søgte afventende efter svar. “Sig det så?” Alles øjne var rettet mod Nomi, og det gjorde hende svimmel. Hun rystede på hovedet. Forsigtigt, for ikke at dratte over grenen og ned i mørket.

“Har de taget din tunge eller hvad, Blodheks?” kvækkede pigen med de mange øjne. Hun lod sig dale ned mod Nomi, mens hun stadig hang i sine lange ben. Hvert eneste af hendes øjne nærstuderede Nomis blå krop.

“Klap i, Aguki. Lad være med at kalde hende det.” Den røde pige langede ud efter den langbenede Glophopper.

“Det var da det, de kaldte hende!” Aguki trak sig fornærmet tilbage mellem grenene. “Du så sgu da selv, hvad hun gjorde. Hun er en

heks!“ Pigen med de røde øjne sendte Aguki et iskoldt blik og trådte en smule nærmere Nomi. Hendes stemme var anstrengt blid.

“Hvem er du?“ Nomi prøvede at fremtvinge nogle af de ord, York havde lært hende, men det var som om, de var forsvundet.

“Hun taler ikke,“ peb en af pigerne med de enorme ører.

“...vores sprog,“ fortsatte søsteren ved siden af.

“Kan I tale med hende?“ spurgte Kantaralfen nysgerrigt og pigerne med de store ører lukkede øjnene. Nomi mærkede, hvordan de forsøgte at trænge sig ind i hendes sind. De kunne tro nej.

“Niks,“ svarede tvillingerne skuffet i kor. Ildhuden trådte et skridt nærmere Nomi, hendes fyldige læber mindede om det søde frugtkød, Nomi havde smagt på sin første dag i Djænglen. Pigen lagde hånden på sit bryst.

“Blast,“ sagde hun langsomt og Nomi forstod.

“No-mi,“ hviskede hun tilbage og pegede på sig selv. Store smil bredte sig blandt pigegruppen.

“Okay så.“ Blast satte hænderne i siden. Hun pegede på gruppen én efter én. “Det er Ibbi og Ebbi.“ De to piger med rynkede snuder vinkede begejstret.

“Vi er tvillinger,” peb Ebbi.

“Det kan hun sgu da godt se!” Ibbi stak en albue i siden på sin søster.

“Det er Gerwk, hun er musklerne i gruppen.” Knudebjarnen nikkede kort.

“Mød Kentama, vores healer og yngste medlem.” Kantralfen smilte med sine rynkede øjne, “... og du har vist allerede mødt Aguki. Vores mestertyv.” Aguki sprang fra grenen hun sad på og landede et stykke længere væk.

“Davs.”

“Vi kalder os selv for Dommedags Døtre,” fortsatte Blast. “Vi kæmper mod Kulkompagniet. Vi slagter deres slavehandlere og sætter slaverne fri.”

“Og vi stopper ikke før Kulkompagniet er tilintetgjort,” tilføjede Wika'en Ebbi energisk fra sin gren. Nomi nikkede langsomt. Aguki sprang fra én gren til en anden og henvendte sig direkte til Blast.

“Du så, hvad hun gjorde. Hun kan være farlig,” hviskede hun, selvom alle tydeligt kunne høre hende.

“Jeg er enig. Vi ved ikke, hvem den her pige er. Hun kan være livsfarlig,” sagde Blast henvendt til hele gruppen. “... og derfor tager vi hende med tilbage til basen!” Alle pigerne skræppede op.

“Hvad hvis hun slagter os i søvne?”

“Hun kunne være en af deres spioner?”

“Hun skød med ild. ILD!!”

“Og hun reddede mit liv i dag,” Blasts stemme var hård, men rolig. De andre piger tav. “Hun er god nok. Hun er alene, og hun har brug for hjælp! Desuden har I selv set, hvad hun kan. Hvis hun lærer at styre sine kræfter, kan hun blive det ultimative våben mod Kulkompagniet!” Ingen af pigerne svarede, og kun Aguki turde bryde tavsheden.

“Hvad venter på så på? Hvornår begynder træningen?”

TEGNEOPGAVE

TEGN ET LOGO TIL DOMMEDAGS DØTRE!

1. *01*

Ovenfor kan du se en tegning af Dommedags Døtre. Den er ikke helt færdig, for jeg har brug for din hjælp. I denne opgave skal du designe et logo til Dommedags Døtre. Et logo er et symbol, som man nemt kan genkende, når man ser det. Det kunne fx være skiltene på en toiletdør. Et logo kan se ud på

mange måder, prøv at gå en tur rundt i dit hus og se om du kan spotte nogle - det kan du helt sikkert :)

2. 02

Før du begynder at tegne, skal du tænke lidt. Har du læst teksten ovenfor? Godt! Du er nemlig nødt til at vide noget om Dommedags Døtre for at tegne et logo til dem. Efter du har læst teksten skriv mindst 5 ting ned, der minder dig om pigerne. Det kunne være "våben" eller "løve" eller "sejt hår" eller noget helt andet.

3. 03

Nu er du klar til at tegne! Du skal tegne skitser med inspiration i de ord du har skrevet ned. Tegn ordene sammen, tegn dem ved siden af hinanden eller på hovedet - så mange ideer af du kan finde på. Prøv at tegne dine skitser, som små symboler (ligesom toiletskiltene) uden alt for mange detaljer.

4. 04

Nu kommer det svære! Du skal vælge én af dine skitser - den som du syntes passer bedst til Dommedags Døtre, og så skal du tegne den igen. Den her gang kan du gøre dig mere umage og gøre logoet helt færdigt. Et godt tip er at tegne kanterne på dit logo op med sort tusch, så bliver stregerne nemlig helt skarpe at se på, lidt som, hvis de var lavet på en computer.

5. 05

Done John - du er færdig! Del din tegning med mig på Instagram. Du kan sende den som en meddelelse på instagram til @odysiagram eller på min facebookside 'Lakserytteren'. Glæder mig til at se din tegning!!

6. 06

Ét logo vinder konkurrencen og kommer med på tegningen i bogen. Vinderen vinder Legender Fra Odysia bogen og den eksklusive Odysia skitsebog som præmie. Held og lykke :)